Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 239. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ЛИСТОПАДА 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 13, 1980 No. 239 VOL. LXXXVII.

Пастор О. Гарбузюк обраний до Управи Ради Церков

Анкені (Айова). — У днях від 28-го до 30-го жовтня на передмісті Де Мойн, у стейті Айова, у приміщенях Баптистського біблійного коледжу відбулася 39-та конвенція Американської Ради Християнських Церков, яка об'єднує понад 7000 церков різних деномінацій у ЗСА. Два сенатори — Раджер Джепсен і Рей Тейлор — брали активну участь у програмі конвенції.

Пастор О. Гарбузюк

У середу, 29-го жовтня, сенатор Джепсен виголосив цікаву промову до делегатів конвенції, в якій виявив своє зацікавлення справою оборони дисидентів і борців за волю сумління у СССР. Він поінформував конвенцію про те, що він створив нову організацію, яка буде заступатися за в'язнів сумління у СССР, а особливо за тих, які борються за релігійну свободу. У другій частині своєї промови він говорив про потребу участи християн у політичному житті країни.

Після сенатора Джепсена на місійному симпозіюмі промовляв пастор Олекса Гарбузюк, голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства. Він розповів конвенції про тяжкий стан Церкви в Україні, про переслідування за Віру Христову; про ув'язнювання активних релігійних діячів, грошові кари, висилку на Сибір за віру в Бога; про терор, контролю та обмеження совєтським урядом релігійної діяльности та церковного життя України.

Делегати й президія АРХЦ настільки зацікавилися справою оборони християн в Україні, що вирішили покликати до життя спеціяльний комітет, який буде займатися справою оборони в'язнів-християн у СССР. Прийнято рішення негайно звернутися із закликом до церков взяти під опіку ув'язнених за віру. Кожна церква повинна взяти під свою опіку й бути спонсором хоч одного в'язня — опікуватися ним, молитися за нього, обороняти його та його родину від большевицького терору і допомагати матеріяльно. До комітету ввійшли: д-р Джордж Гесс, відомий лікар і релігійний діяч, д-р Двейн Бравн із Тексасу та пастор О.Гарбузюк. Комітет уже отримав понад 60 прізвищ ув'язнених християн, і вже є церкви, які зголосилися взяти їх під чвою опіку.

Під час виборів головної управи делегати 39-ої конвенції АРХЦ вибрали до головної управи українця — пастора О.Гарбузюка, який прийняв на себе обов'язок інформувати американський світ про тяжкі умови Церкви в Україні.

На третій день конвенції пастор О.Гарбузюк виголосив спеціяльний реферат на тему: "Тяжкі умови життя й діяльности Церкви Христової в Україні", який викликав велике зацікавлення у делегатів і гостей конвенції. На цей реферат прибуло чимало студентів богословського коледжу, які отримали правдиві інформації, підсилені найсвіжішими фактами про терор над християнами в Україні. Це викликало в студентів живу цікавість до справи релігійного життя молоді в Україні, яка не має таких широких можливостей, як молодь у вільному світі.

Конвенція прийняла низку рішень, резолюцій; заслухала важливий реферат про загрозу комунізму та про умови місійної діяльности в цілому світі і звернулася з закликом до християн Америки міцно триматися фундаментальних принципів Христової науки.

Президентом АРХЦ обрано д-ра Е.Г.Полса, а екзекутивним секретарем — д-ра Б.Р.Биско.

Вашінґтон вимагає дозброєння від союзників

Вашінґтон. — З офіційних американських джерел у Вашінґтоні повідомляють, що найвищі представники американського уряду включно з президентом Джіммі Картером розпочали посилену акцію серед своїх союзників, а в першу чергу, серед членів НАТО, щоб ті згідно з неодноразовими обіцянками виконали свої зобов'язання на оборонному відтинку. В часі розмов президента Картера з німецьким канцлером Гельмутом Шмідтом, які відбудуться у Вашінґтоні в половині листопада президент Картер вимагатиме, щоб Західня Німеччина перебрала на себе відповідну частину своєї оборони. У відношенні до інших союзників будуть поставлені такі самі вимоги.

Довгі роки після Другої світової війни збройні сили ЗСА охороняли численних союзників, які всю свою увагу в той час звертали на відбудову зруйнованих країн. ЗСА не лише перебрали на себе цей важкий і кошотовний обов'язок, але й фінансово та всіми іншими засобами допомагали їм зміцнитися господарсько та технічно. Після трьох десятиріч всі ті держави відбудувалися, а деякі з них, як Західня Німеччина, Японія, Франція, навіть осягнули високий рівень й стали господарськими потугами.

Минулого року, після зрвоїнного нападу Совєтського Союзу на Афганістан та загрози на інших відтинках, держави НАТО погодилися були піднести свої оборонні бюджети та послідовно перебирати на себе оборонні завдання. Одначе останнім часом уряди НАТО здається, що російська небезпека минає, що Москва, після гіркого досвіду з нападом на Афганістан, занехала свої агресивні пляни. Послідовна пропаганда совєтського уряду й дипломатичні заходи в столицях НАТО намагаються переконати Захід у недоцільності зміцняти оборону проти московської загрози. Москва з одного боку підносить безперебійно свою збройну готовість, а з другого в той самий час намагається добитися ослаблення збройної готовости Заходу.

Деякі уряди держав НАТО, а в першу чергу Франція й Західня Німеччина, зовсім відкрито заговорили про обмеження видатків на зброєння. Уряд президента Картера рішуче виступив проти цього. На конференції міністрів оборони НАТО секретар оборони ЗСА Гарольд Бравн виступить у Головній кватирі НАТО в Брюсселі з вимогою до учасників конференції виконати прийняті на себе зобов'язання. В тій самій цілі державний підсекретар Дейвід Ньюсом відвідає столиці держав НАТО, а президент Картер видвигатиме цю справу в усіх розмовах з керівними діячами НАТО.

Страйк в Польщі відкликано

Варшава, Польща. — Заповіджений на 12-го листопада ц.р. страйк робітників в Польщі, що його плянувала вільна профспілка „Солідарносць" напередодні засідання Найвищого Суду, відкликано тимчасово у зв'язку з тим, що Найвищий Суд визнав формально право на існування вільної профспілки в Польщі, першої такої профспілки в комуністичному світі, але в політичному світі говорять, що це не значить, що криза в Польщі вже закінчилась.

Численні політичні спостерігачі твердять, що профспілка „Солідарносць" покищо виграла свою першу битву з урядом. Невідомим є однак становище Совєтського Союзу до цієї справи і тому польські провідники і керівники профспілки очікують на реакцію Москви. Як відомо, перший секретар польської Комуністичної партії Станіслав Каня і прем'єр-міністер Юзеф Піньковскі відвідували недавно кремлівських лідерів, але ніхто не знає чи вони отримали дозвіл на полагодження конфлікту з робітниками шляхом визнання вільної профспілки без визнання робітниками провідної ролі Комуністичної партії в житті суспільства. У цій справі між робітниками і урядом наступив компроміс. Речники профспілки заповіли, що „Солідарносць" ніколи не перетвориться в політичну партію і не буде займатися політичними справами, а уряд заперестав настирливо домагатися визнання „провідної ролі" Компартії в житті спільноти, а задовілився тільки тим, що робітники визнали позитивну ролю Компартії в боротьбі за права робітників.

Польська офіційна преса й інші засоби масової інформації виповнені песимізмом, але ніхто покищо не говорить про перемогу, немовби в очікуванні чогось. Кожний в Польщі знає, — кажуть західні дипломати, — що Москва ще ніколи не визнала існування якоїсь організації чи хочби навіть профспілки, яка не підлягала б абсолютній контролі Комуністичної партії. І як висловився один із західних дипломатів, — „остатнє слово ще не було сказане".

Внутрішні конфлікти поглиблюються в Ірані

Тегран, Іран. — Арешт колишнього міністра закордонних справ Ірану Садега Готбзадега, запротерення його в тюрму скрайнім крилом ісламських фанатиків, а опісля звільнення на наказ аятолли Хомейні видвигнули на поверхню життя ті глибокі внутрішні розходження, які знесилюють Іран. Розвиток подій довкруги звільнення противзаконно і безпідставно арештованих і притримуваних уже більше року американських закладників вказує, що сучасний Іран не має такого державного чинника, який міг би виступити рішуче там, де цього вимагає добро держави.

Арешт Готбзадега був пов'язаний з його публічною критикою нерадіональної поведінки ісламських фанатиків і сприяючих їм кіл мусульманських духовників. Безпідставні вимоги, які висунув іранський уряд до уряду ЗСА як передумову звільнення закладників, тільки продовжать дебату й відтягнуть звільнення закладників, які від самого початку були тягарем для іранського уряду, а тепер стали одною з головних перешкод у його намаганнях сконцентрувати всі сили країни на воєнний конфлікт з Іраком.

Після отримання іранських вимог американський уряд виготовив протипропозиції й передав їх через першого заступника державного секретаря ЗСА Воррена Кристофера альжирському міністрові закордонних справ Мохаммедові Седдікові Бенія́гія. В тій цілі Кристофер відлетів на чолі групи експертів до Альжиру, де вони з'ясували цілу проблему міністрові Бенія́гія, а цей у свою чергу передав це іранському урядові. Делегація очолена Кристофером була готова перебути в Альжирі декілька днів, щоб вичекати на відповідь з Теграну й дати дальші потрібні вияснення. Одначе на відповідь з Теграну прийдеться мабуть почекати довше й тому Кристофер повернувся до Вашінґтону разом з усіми іншими членами делегації.

Вміжчасі на фронті події не розвиваються добре для Ірану. Згідно з останніми інформаціями іранського радіо президент Бані-Садр звернувся до арабських поселередників з проханням передати йому точні інформації про пропозиції Іраку на перемир'я.

ПОМЕРЛА БЛ. П. ЕВГЕНІЯ СКАСКІВ

Глен, Спей, Н. Й. — У понеділок, 10-го листопада 1980 року померла, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, бл. п. Евгенія з Дурбаків Скасків вдова по о. совітникові Григорієві і мати теперішнього пароха Глен Спею о. Богдана Скаскова, проживши 95 років життя.

Похоронні відправи розпочались в середу, 12-го листопада, Парастасом у похоронному заведенні Грей фюнерал гом, 100 Е. Мейн вулиця у Порт Джервіс, Н. Й. Похорон — в четвер, 13-го листопада: огод. 10-ій рано Заупокійна Служба Божа у церкви св. Володимира у Глен Спей, а потім тіло Покійної буде перевезено на місцевий цвинтар.

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на Собор пресвятої родини у Вашінґтоні, або на будову церкви в Люрді.

У МАДРИДІ ПОЧАЛАСЯ ГЕЛЬСІНКСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Мадрид, Еспанія. — Тут еспанський міністер закордонних справ Хозе Педро Перез Льорка відкрив першу сесію конференції, ціллю якої є розглянути застосовування 35 европейськими державами, сигнатарами Гельсінкських угод, рішень Гельсінкської конференції, а зокрема її „третього кошика", тобто тієї частини кінцевих ухвал, у якій забезпечено пошану людських прав, обмін інформаціями та поширену культурну співпрацю без накидання державними чинниками своїх політичних настанов. Негайно після відкриття міністер Льорка відложив її продовжування до наступного дня, сподіваючись, що учасники вміжчасі осягнуть порозуміння в справі програми й процедури ведення цієї конференції.

Підготовчі розмови між представниками усіх 35 держав тривали в Мадриді від 9-го вересня, але не довели до успіху. Представники СССР, а за ними відпоручники сателітних країн, намагалися звести конференцію на нівець, обмеживши її час тривання та можливості перегляду практичного застосування Гельсінкських угод. Особливо натискали вони, щоб не допустити, аби до краю обмежити розгляд ухвал про пошанування людських прав у різних країнах.

Усі спроби західних представників добитися якогось компромісу не мали успіху. Навпаки, совєтські вимоги зростали, а з приїздом керівника совєтської делегації Леоніда Ф. Ілічева стало ясно, що Москва не шукає будького узгіднення, а тільки хоче накинути свій диктат. У такій ситуації не лишалося нічого іншого, як формально конференцію відкрити і вже на її форумі намагатися осягнути якесь порозуміння. Західні представники заступають думку, що коли не дійде до узгіднення, тоді повинна обов'язувати процедура, застосована на Гельсінкській конференції в Београді в 1977-78 роках. Делегація Совєтського Союзу категорично протиставиться тому.

Одночасно з тим совєтська пропаганда розпочала лайливу кампанію проти західних країн, а в першу чергу проти ЗСА, намагаючись, як звичайно, всю вину й відповідальність зіпхати на них.

В Мадриді крім офіційних делегацій зібралися численні представники суспільних формацій, які перебрали на себе вгляд в применення Гельсінкських угод у різних країнах. Дальші суспільні діячі прибувають.

Як подало радіо з Еспанії один з таких громадських діячів, відомий підсовєтський дисидент Андрей Амальрик, загинув в автомобільній катастрофі недалеко від Мадриду. В Мадриді один з громадських діячів, латвієць Маріс Кірсон, розтяв собі жилу на руці й виточеною з рани кровю облив совєтський прапор, за що його еспанська поліція арештувала.

Помер Михайло Жураківський

Торонто, Онт. (УЦІС). — Недавно з України наспіла сумна вістка, що в травні 1980 р. в селі Ясіні, Закарпатської области, помер провідний учасник визвольного руху ОУН — УПА сл. п. Михайло Жураківський.

Покійний народився 1913 року на Закарпатті, захоплений під час виконування підпільних обов'язків 16-го листопада 1952 року і засуджений за ст. 56 КК УССР на 25 років каторги. Карався в різних тюрмах і концтаборах, але незламним і вірним ідеї самостійности України залишився до кінця свого життя. Відбувши повний 25-річний термін ув'язнення, був звільнений з концтабору в листопаді 1977 року. Повернувся до рідного Закарпаття виснажений до краю, і без перспектив відзискати своє здоров'я, після два і піврічного хворіння помер.

Члени ТУІА інформують про VII Міжкрайовий З'їзд Інженерів

Джерзі Сити, Н. Дж. /Л. К./. — У четвер, 6-го листопада ц. р., тут до приміщень Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода" зайшла делегація Головної Управи Товариства Українських Інженерів /ТУІА/ на VII Міжкрайовий З'їзд Українських Інженерів, щоб поінформувати про запланований З'їзд, що відбудеться в суботу, 15-го і неділю, 16-го листопада ц. р. у Торонто.

Головна Управа ТУІА під час відвідин у „Свободі" (зліва) інженери: Тарас Грицай, Дарія Мосора-Франкен, Методій Борецький, Володимир Магун, Роман Андрейчик та Юрій Базилевський.

У складі делегації головної Управи прибули інженери: Методій Борецький, голова Головної Управи ТУІА, Юрій Базилевський, заступник голови, Роман Андрейчик — референт наукових конференцій, Дарія Мосора-Франкен, референт Фонду Допомоги і Праці, Володимир Магун, скарбник, та Тарас Грицай — редактор „Бюлетеня".

Сьомий Міжкрайовий З'їзд Товариств Українських Інженерів в Торонто, як поінформували члени Управи, — заініціювала Світова Репрезентація Товариств Українських Інженерів, яка постала у висліді Шостого Міжкрайового З'їзду у Філядельфії. Підготовою цього З'їзду займається Організаційний комітет, до якого входять Головна Управа ТУІА і Світова Репрезентація Товариств Українських Інженерів під головуванням інж. Методія Ворецького. Крім цього в Торонто діє Діловий комітет, очолений інж. Ярославом Соколиком. На З'їзд запрошено всіх членів ТУІА, Товариства Українських Інженерів Канади і Товариства Українських Інженерів Австралії, як також поодиноких інженерів Европи і Південної Америки. Запрошено також всі Центральні Товариства і Ієрархію Українських Церков, як теж представників канадського уряду і американської Амбасади в Оттаві.

Сесії наукової конференції, виставка видань, патентів, проєктів та нагород, бенкет, мистецький виступ і рав відбудуться у суботу, 15-го листопада, — в дальшому інформували члени Управи, — а ділові наради в неділю, 16-го листопада, в приміщеннях школи св. о. Миколая в Торонто. Технічно-наукова конференція буде відбуватися у двох сесіях — одна присвячена автомобілевій індустрії і модерній комунікації, а друга сучасному станові технології у підсовєтській Україні. Головним промовцем на З'їзді буде генерал-бригадир канадських по-

(Закінчення на стор. 4)

У світі

ПРО СОВЄТСЬКУ ГОТОВІСТЬ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ зі Заходом у справі роззброєння і контролі нуклеарної зброї повідомив Захід новий совєтський прем'єр-міністер, чи як його називають у Совєтському Союзі, голова Ради Міністрів, Ніколай А. Тіхонов. Беручи під увагу зміну Адміністрації у Вашінґтоні, Тіхнов висловив надію, що новообраний президент ЗСА вестиме „конструктивну політику з метою поглиблення американсько-совєтських зв'язків і співпраці".

ДО НЮ ЙОРКУ ПРИБУВ прем'єр Ізраїля Менахем Бегін, який перебуватиме в ЗСА десять днів. Безпосередньою причиною його прибуття є участь у манифестаційному відзначенні сотих роковин народин Володимира Жаботинського, одесита, співробітника видаваного Симоном Петлюрою журналу „Украинская Жизнь" та його приятеля. Жаботинський належав до тієї групи найвидатніших сіоністичних діячів, які послідовно й беззастережно підтримували визвольну боротьбу українського народу, виступали проти російського імперіялізму та шовінізму. Він створив і до своєї смерти 1940 року в Ню Йорку керував революційним крилом сіоністів, яке популярно названо сіоністами-ревізіоністами. Він висував максимальні вимоги у відбудові держави Ізраїлю. Менахем Бегін від наймолодших років був прихильником ідей Жаботинського і їх послідовним реалізатором. В Польщі перед вибухом Другої світової війни Бегін керував організацією жидівської ревізіоністичної сіоністичної молоді, а після прибуття до Палестини у наслідок звільнення з російських концентраційних таборів у часі тієї війни був співосновником і головним командантом бойової ізраїльської організації Цвай Леумі, яка вела рішучу боротьбу з британцями та арабськими палестинцями. Свій теперішній побут в ЗСА прем'єр Бегін використає на зустрічі з керівними державними чинниками.

ВИРАЗНИМ ПОКАЗНИКОМ ЗРОСТУ ПРИЯЗНИХ відносин між Єгиптом і Ізраїлем є частіші поїздки і контакти між діячами обох народів. Два тижні тому президент Ізраїля Іцак Навон відвідував Єгипет, а після нього керівні діячі ізраїльської Партії праці відбули триденні зустрічі з різними державними достойниками на чолі з президентом Анваром ель-Садатом та з видатними суспільними представниками. Представники Партії праці запросили єгиптян на Конгрес партії, який відбудеться під кінець цього року.

В Америці

ОСТАННІ ЗВІДОМЛЕННЯ БЮРА ЦЕНЗУСУ виказують, що Чікаго числом свого населення все таки залишилося другим найбільшим містом в ЗСА, яке дещо перевищає Лос Анджелес. Керівники каліфорнійського міста оспорюють дані Бюра і вимагають перерахування голосів, як це раніше зробили керівники Ню Йорку, які кажуть, що образування населення було проведене недбало, а у висліді цієї недбалости великі міста втратять не тільки федеральну допомогу, але також число своїх представників в Палаті Репрезентантів. Згідно з цими даними Чікаго тепер має 2,969,570 населення.

ВИСЛІД ГУБЕРНАТОРСЬКИХ ВИБОРІВ в Пуерто Ріко буде опублікований мабуть аж за кілька тижнів у зв'язку з тим, що різниця голосів відданих на теперішнього губернатора Ромеро Барсельо і колишнього губернатора Рафаеля Гернандеса Колона є така мала, що колишній губернатор вимагає перерахування голосів. Барсельо отримав 1,723,000, голосів, а Колон 1,586,025. Перераховування голосів буде дуже утруднене, бо деякі місцевості не голосували машинами, а звичайними бальотами, які треба перераховувати з допомогою великої кількості осіб.

ЛІҐА ОБОРОНИ ЖИДІВСЬКОГО ІМЕНІ скликає на 23-го листопада ц. р. спеціяльну нараду з участю багатьох суспільних груп для обмірковування антисемітських виступів в Ню Йорку, зокрема на Лонг Айленді, де дійшло останньо до підпалу жидівського культурного центру у Лейк Ґров і вандалізму у жидівській академії у повіті Саффок з матеріяльним знищенням на суму понад 55,000 долярів. На нараді виступатиме з промовою генеральний прокуратор нюйоркського стейту Роберт Ейбрамс та інші видатні особистості. Щоб здержати хвилю антисемітизму, повітові уряди подбали про спеціяльні поліційні відділи, які мають за завдання не тільки не допустити до антижидівських виступів, але також знаходити причину поширення антисимітизму у тій частині міста.

КРАЙОВА РАДА ЦЕРКОВ у ЗСА, членами якої є 32 протестантські, православні та інші Церкви, розглядаючи події на Близькому Сході визнала Палестинську Визвольну Організацію одиноким правним репрезентантом палестинського народу. У становищі також вимагається, щоб ПВО визнала право на існування Ізраїля, що категорично відкинули речники ПВО, а представник цієї організації в ОН заявив, що цього ніколи не станеться. Заява Крайової Ради Церков викликала, очевидно, широкі протести численних жидівських організацій, які заявили, що церковні чинники цілковито проминули мовчанкою терористичну діяльність ПВО.

КОЛИ ПРЕЗИДЕНТ ДЖІММІ КАРТЕР ПОКИНЕ Білий Дім після інавгураційних церемоній 20-го січня 1981-го року то його президентська пенсія становитиме 69,630 долярів річно. Крім того він отримуватиме на протязі двох і пів року 150,000 долярів на вдержання персоналу і свого власного секретаріяту. Пенсія Президента ЗСА все рівняється платні кабінетного міністра і якщо такі платні міністрів вміжчасі збільшуються, то збільшується також пенсія колишніх президентів. Крім того Уряд ЗСА є зобов'язаний доживотно охороняти колишніх президентів.

ПІВНІЧНУ КАЛІФОРНІЮ ЗНОВУ навістив досить сильний землетрус, який не тільки приніс матеріяльні знищення, але також поранив декілька осіб, які знаходились в поблизу центру трясення землі. В одній місцевості трясення було таке сильне, що зуміло заломити в кількох місцях пробіжні шляхи і пошкодити мости та приватні будинки. Не зважаючи на сильне трясення матеріяльні шкоди, як заявляють каліфорнійські чинники, на диво не великі. Трясення також відчували мешканці Сан Франціско і Салем в Ореґоні, місцевостей віддалених від центру землетрусу на 250 миль.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Невдачі Москви

Світ був уже привик до успіхів московської політики на світовій арені. Послуговуючись помистецьки пропагандою комуністичної доктрини, атакою на промислові країни Заходу, які викликають завість у світі своїми здобутками, своїм високим життьовим рівнем, вміло жонглюючи серед визвольних рухів нібито протиімперіялістичною поставою, а в дійсності будучи власне прикладом найбільш наглого імперіялізму, тиском потужної мілітарної машини, накінець одним з найважливіших засобів у руках большевицького керівництва — агентурою та її стандартовими інструментами-перекупством, шантажем, дезінформацією, Москва проникала у світ. В ОН вона в багатьох випадках зуміла добитися більшости в голосуванні, виступаючи проти Заходу. Внутрішні невдачі своєї системи, хоч вони були загальновідомі, Москва приховувала різноманітними засобами, чи аргументами.

Та це було тільки до часу. Хоч дуже довго, але врешті-решт мусіло скінчитися. Саме на наших очах багато дечого починає мінятися. Ось, наприклад, Москва і її сателіти доклали колосальних зусиль і засобів, щоб органи ОН, а зокрема Генеральна асамблея схвалили, або принаймні примкнули очі на інспірований Москвою напад В'єтнаму на Камбоджу, окупацію великої її частини в'єтнамськими військами й насадження маріонеткового уряду. Москві вийнятково залежало на тому, бож йшлося про величезну стратегічну ставку: причілок і широкорозбудовані бази в Південносхідній частині азійського континенту і на прилягаючих водах. У В'єтнамі, поминаючи його вигідне для Москви геополітичне положення, прекрасно приміщені модерні морські й летунські бази, розбудовані американцями і якже хочеться Москві поставити там тверду ногу. Але доки політичне положення непевне, доки несконсолідовані здобутки совєтського сателіта В'єтнаму, завжди можуть прийти ускладнення і з баз залишаться тільки марні мрії.

Генеральна Асамблея ОН 22-го жовтня знову повторила свою минулорічну вимогу, щоб в'єтнамські війська вийшли з Камбоджі й дали змогу її народові встановити владу по своїй уподобі. 97 делегацій голосувало проти Москви і В'єтнаму, а тільки 23 зі Совєтським Союзом, а 22 втрималися.

Ще дошкульніше на афганському відтинку, де вже кривавляться не чужі наємні війська, а власні, совєтські; „Доблесна" Червона армія залізом і вогнем нищить села й міста Афганістану, розстрілює цивільне населення, голодом пустошить цілі райони, а все таки нічого не виходить. Саме тепер СССР приготовляє, або може вже почав переводити драстичні міри проти афганців. Для цього навіть забрано на якийсь час, а може назавжди „провідника" Афганістану Бабрака Кармаля. Десь ще у першій половині жовтня він прибув до Москви, мав різні розмови, навіть коротку на Кремлі з Леонідом Брежнєвим і його „соратниками", підписав з ними договір і ... відбуває тепер „краєзнавчу прогулянку" по СССР. Країна його у вогні, а він, як повідомив ТАСС, в товаристві ленінградського ґавляйтера Георгія Романова відвідує цікаві для туриста міста і місця СССР.

Після нарад ЦК КПСС, на яких впало багато прикрих слів про внутрішні справи в СССР, прийшло „чергове скликання" Верховного Совєту СССР, 22-го жовтня ц.р. Прибуло 1,500 делеґатів з „нєісходімої Росії". Виступав „президент" і генсек Брежнєв, виступали й інші. Накінець виступатимуть акториаматори, які відчитають передані їм ролі і це називається дебатами.

Брежнєв, який саме тепер втішається добрим здоров'ям, усміхався до присутніх та невеселі були його інформації. Жнива, оті жнива про які пишуть і говорять, організують кампанії, гримлять через усі рупори пропаґанди про них, випали катастрофально. „По плану" мало б бути 235 мільйонів метричних тонн, а прийшло тільки 181 мільйонів тонн. Рекордово низька цифра, є над чим застановитися. На засіданні ЦК КПСС Брежнєв сказав, що бракує у багатьох містах і в багатьох випадках молока і м'яса. А на „черговому скликанні" Верховного Совєту прийшлося до того подати, що не буде достатньо пшениці, кукурудзи. Оце 50 (п'ятдесят!) років від переведення у життя „найвищого здобутку соціялізму" — колективізації, а село дає значно менше, як перед тим!

Виступав і голова „держплану" Ніколай Байбаков. Не раз він уже на таких імпрезах виступав і складав гарні обіцянки. Оце таку велику дорогу до комунізму пройшли ми й уже треба тільки трошки потрудитися й буде „кожному по потребі". Бож „науковий комунізм" послуговується науковою організацією праці. Гірко прийшлося Байбакову, коли він проголосив, що в черговій п'ятирічці буде менший зріст продукції (тільки 4,1 відсотка), менший зріст народного доходу. Мабуть багато з депутатів того „найвищого законодатного тіла в СССР" — нічого собі назва для потакайлів! — подумали: коли все зростало „бурхливими темпами", то бракувало багато дечого, а що ж буде, коли „темпи" понизилися?

М. Платковський

ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ

Як видається, справа Афганістану потроху відходить у забуття. Навіть драматична заява шефа афганської делегації на конференції ЮНЕСКО в Београді, що Афганістан буде дальше боротися за свою свободу і незалежність (після чого автор заяви попросив азилю в Західній Німеччині) не зробила великого враження серед держав Заходу. Російсько-совєтські війська будуть далі масакрувати населення Афганістану, але це не викличе якихось ефективних реакцій на Заході.

Таке відношення до справи Афганістану пояснюється очевидно тим, що в світі виникли інші і, мабуть більш загрозливі для Заходу події. Це війна поміж Іраном й Іраком і зв'язане з нею становище в обширі Перської затоки; невгаваюче завогнення ситуації в Польщі, що ще не виключає можливости інтервенції Москви; несподіване порушення з вини Східньої Німеччини позірного відпруження поміж двома німецькими державами. Все це створює таку ситуацію, що сьогодні ніхто не може виключити можливости війни у тій чи іншій формі поміж Заходом і Сходом.

Переконання Заходу

Назагал на Заході панує переконання, що війни не буде. Не буде тому, що її, мовляв, не бажають ні на Заході, ні на Сході з уваги на її жахливі наслідки — навіть якщо не буде вжито стратегічної нуклеарної зброї. Таке переконання (що війни не буде) панує і серед більшости українського громадянства в країнах західнього світу.

Проте, не можна ухилитися від того, щоб не враховувати різні можливі несподіванки. Поминаючи „бочку з порохом" в обширі Перської затоки, ситуація в Польщі далеко ще не устабілізувалася. Недавно новий комуністичний лідер Польщі Каня і польський прем'єр Піньковскі їздили „на запрошення" Брежнєва до Москви. Ясно, що в Москві їм висловили незадоволення з приводу наростання малощо не революції серед польського робітництва, а, мабуть, і серед усього польського суспільства.

Та це ще, певно, великих реакцій з боку Заходу не потягне, як можна судити по минулих прикладах Мадярщини чи Чехо-Словаччини. Але буде інакше якщо події в Польщі потягнуть за собою заворушення в комуністичній Німеччині (такі познаки вже існують) та ще може в інших сателітних країнах. Недаром Східня Німеччина починає не тільки ще щільніше замикати свої кордони із Західньою Німеччиною, але те саме раптом стосує і по відношенні саме до Польщі, боючись, очевидно, польської „зарази". Що зробив би в такому випадку СССР? Чи не вважатиме він, що настав момент на „превентивний" удар проти західньої Европи. Недаром журнал „Советская Россия", таврують американських „підпалювачів війни", перестерігав Західню Европу: мовляв, якщо ця остання не відсепарується від Америки, то її знищить „полум'я" війни...

Треба також не відвертати уваги від ситуації у самому СССР. Недавно ми чули про неспокій і демонстрації в Естонії. Це знаменна річ, бож хіба маленька Естонія не може сподіватися визволення власними силами. Але от, наприклад, швайцарська преса принесла відомості про те, що неспокій, а може й часткові страйки робітників, відбуваються в Україні, в Грузії, у Вірменії, а навіть і в самій Росії. Що було б, якби заворушення в тій чи іншій формі почалися на території самого СССР і чи Москва не вважала б тоді, що такі події треба „випередити" ударом назовні?

Будьмо готові

Звичайно, висловлені перед цим міркування — це лише припущення: Пророцтва тут не на місці. Проте, українці в діяспорі мусіли б думати про можливі майбутні події. Думати і бути до них хоч у якійсь мірі готовими. Бож може таки прийти момент, коли роля української діяспори в ділянці допомоги українцям в Україні буде важливою, а може й рішальною. Хіба що... українці по той бік океану викажуть у час рішальних подій таку свідомість, таку зрілість і таку спонтанну зорганізованість, що їм дуже велика допомога з боку українців діяспори потрібна не буде... Але не забуваймо, що й один з прибулих на Захід українських дисидентів — може занадто драстично і перебільшено — висловився, що в момент отих „рішальних подій" в Україні буде, принаймні на початку, хаос.

Чи українці на поселеннях „готові" до можливих майбутніх подій? Коли судити по всезростаючому розбиттю українських не тільки політичних, але й громадських сил у діяспорі, то відповідь на це може бути лише неґативна. Авторові цих рядків відомо, що коли почалися афганські події, то до різних політичних установ держав Заходу пішло щонайменше три, якщо не більше меморандумів від різних українських „середовищ". Чи цьому не дивувалися чужинці? Добре, правда, те, що, як видається, в кожному з цих меморандумів було одне спільне: Україна хоче відновлення своєї суверенної і незалежної держави.

Якщо в момент настання „рішальних подій" різні українські „середовища" взаємно себе випереджаючи, почнуть запевняти чужинців, що тільки вони єдино репрезентують прагнення українського народу, то з цього легко може витворитися хаос — не в Україні, але серед українців на поселеннях. І тоді ми жадної допомоги Україні дати не здолаємо. Добре було б якби справдилися слова одного українського політичного діяча, який говорив приблизно так: „Як почнуться рішальні події, то українці за одну ніч об'єднаються і матимуть свій єдиний уряд". Але — амбіції, політична і навіть особиста розсвареність чи не стануть цьому на перешкоді? Поживемо — побачимо! „Дай Боже, щоб усе було гоже", — як каже наша приказка. В кожному разі треба б уже тепер якось почати готовитися до майбутніх подій. Інша українська приказка („якось то буде" тут дуже не на місці.

Святослав Караванський

ДРУЖНЯ БЕСІДА

ПИТАННЯ: Чи було б доцільно мати сильні радіопрограми в Україну, як Радіо Вільна Европа" чи „Голос Америки"?

ВІДПОВІДЬ: Мати сильні радіопрограми в Україну було б дуже доцільно. Це могло б сприяти процесові внутрішньої деконсолідації совєтського режиму.

На мою думку, організації та установи, які могли б заснувати такі станції — Товариство промисловців та професіоналістів, Визвольний Фронт, кредитівки, УНС — мусіли б подумати, як практично заснувати таку станцію. Коротокохвильова висильня не дуже дорога. Я був у Каліфорнії, то там місцеві американські релігійні діячі мають щось із півтора десятка таких станцій, які щодня передають на коротких хвилях програми для американців. Назва програми „Голос американізму".

Почати таку справу треба, очевидно, із заснування радіовисильні для американських громадян. Така станція, ставши фінансово самостійною, могла б згодом організувати програму для України.

Ідея ця дуже приваблива і мудра, і згаданим організаціям, як рівно і не згаданим, слід було б зацікавитись такою ідеєю, яка варта стократ більшої уваги, ніж теоретичні та амбіційно-особисті суперечки.

ПИТАННЯ: Чи може чесна, добра людина багато допомогти своєму народові у Совєтському Союзі?

На мою думку, може. Згадаймо композитора Івасюка. Чи допомагав він своєму народові? Я гадаю, що так. Бо даруючи народові високохудожні зразки музики та співу, він допомагав йому чинити опір немилосердному русифікаторському тискові. А хіба не допоміг Б. Антоненко-Давидович своєю творчістю своєму народові?

Пересічна ж людина може допомогти тим, що ширитиме ці високохудожні твори серед населення. Було б бажання, а ще рішучість або відвага. І О. Мешко, і В. Чорновіл, і В. Стус, і М. Руденко та інші члени Української Гельсінкської групи крім чесности та доброти мали ще й відвагу.

Саме передбачаючи у чесних, рішучих та відважних людях своїх ворогів, комуністична мафія протягом 60 років фізично винищувала і винищує понині чесних, добрих та відважних людей.

Саме тому чесні та добрі люди світу мусять піднести свій голос протесту проти комуністичного геноциду інодумців у СССР. І в цьому напрямі повинні діяти чесні та добрі українці у вільному світі.

ПИТАННЯ: Чи добрий чесний член комуністичної партії може більше допомогти своїм людям через свої партійні впливи?

Мені щось не вкладається у голові, щоб доброту та чесність можна поєднувати із членством у комуністичній партії, коли така партія має владу.

Наявність чесних комуністів можна припускати у режимах, де комуністи не є при владі, коли чесні та добрі люди захоплені ідеєю „безклясового суспільства" йдуть до цієї партії.

Допомагати „своїм" людям, будучи в партії, абсолютно нема як, бо за кожним членом партії стежать інші члени партії і така „допомога" рано чи пізно буде припинена. Згідно з програмою комуніст має бути „нещадимий до ворогів". Коли ж він виявляє „гуманність" його одразу ж заатаковують ортодоксальні члени партії, які, мов ока в голові, бережуть оту „нещадимість до ворогів".

Академік Сахаров та М. Руденко допомагали своєму народові, саме вийшовши з партії. Проте у житті трапляються усякі зигзаги та повороти. І на поставлене питання важко відповісти однозначно. З історії табірних заворушень відомо, що вірні слуги адміністрації у критичні моменти приходили до повстанців і говорили „Ми з вами!"

У житті теоретичні передбачення часом не справджуються. Чи могло КҐБ, наприклад, думати, що у операції під назвою „Сім'я Половчаків" їм стане на перешкоді 12-літня дитина? Що саме вона уособить доброту і чесність, витрусну із свідомости її батьків?

Отже поставлене питання не може бути розв'язане взагалі, а тільки конкретно у кожному окремому випадку.

Ярослав Татомир

І ПРО НАШ ГОЛОКОСТ ТРЕБА ПИСАТИ

У зв'язку зі судовою розправою проти Володимира Осідача, яка саме тепер відбувається у Філядельфії, та з іншими подібними судовими розправами — є незвичайно важливою, актуальною і негайною справою видання англомовної, солідно документованої праці праці про злочини нацистів під час Другої світової війни проти українського населення. Така праця дбайливо видана, була б незвичайно допоміжна для оборонців оскаржених українців. Одначе тут іде мова не тільки про оборону поодиноких людей але теж про оборону доброго імени всіх українців у вільному світі.

Не тільки жиди

Друга світова війна принесла велетенські втрати не тільки жидівському населенню Европи, але теж українському народові бо винищивши українців Гітлер хотів поселити на багатій українській землі „іберменшів", а в додатку Україна була головною ареною тієї тотальної і найбільш жорстокої війни останніх століть.

На жаль, західній світ дуже мало або й ніщо не знає про сотні тисяч українців, яких розстрілювали нацисти, вішали, закатовували в концтаборах, живцем спалювали... Західний світ не знає про злочини „ґавляйтера" України Коха.. про варварське замучення нацистами Ольжича, Олени Теліги, двох братів Степана Бандери і десятків інших провідних діячів українського націоналістичного руху.. про сотні українців, яких нищила німецька влада за переховування жидів... про півтора мільйона українців, вояків совєтської армії, яких заморено голодом у німецьких таборах полонених.

Західній світ теж дуже мало знає про боротьбу УПА з німецькими окупантами про перехід чотирьох тисяч українських поліцистів у ряди УПА і.т.д.

Захід не знає про ці речі бо ані Москва, ані наші приятелі у вільному світі про те не згадують, а ми — мовчимо...

Єдиний цінний вийняток становлять тут дві праці проф. Ігоря Каменецького про німецьку окупацію України та про пляни Гітлера відносно України, що появилися ще у 1951 і у 1961 роках, та сьогодні не можна знайти цих видань на списку ніодної з наших книгарень...

А ми мовчимо...

Зате не мовчить протиукраїнська пропаґанда.

Найвища пора

Минулого року вся Америка й інші країни західнього світу бачили фільм „Голокост", у якому українців представлено гірше як нацистів. На книжковому ринку Америки є багато книжок жидівських авторів, де згадки про українців є малощо кращі як у фільмі „Голокост". Не дармує теж і московський пропаґандивний апарат у західньому світі, який змальовує українців-протикомуністів як фашистів і нацистських колябораптів.

Під впливом тієї пропаґанди при одночасній мовчанці українців (мовчанку загально уважають за признання до вини) західній світ починає думати, що ми справді фашисти, нацисти і антисеміти...

Уже найвища пора, щоб ми, в обличчі тієї протиукраїнської пропаґанди — прокинулися і „витягнули голови із піску". Праця про нацистські злочини проти українського народу і про вороже відношення українців до нацистських окупантів є справою незвичайної ваги. Мова тут, очевидно, про працю документальну і високоякісну як під оглядом змісту, так теж форми. У тій праці повино б бути, між іншим, якнайбільше змінок, бо одна добра знімка більше промовляє і переконує ніж тисячі слів.

Не відкладаймо до завтра того, що вже треба було зробити перед тридцяти роками.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД РОЗПОЧАВ СУДОВЕ доходження проти найбільшого паризького щоденника „Ле Монд". Міністер справедливости Алєн Пейрефітт розпочав акцію кримінального характеру проти „Ле Монд-у" за п'ять статтей, у яких та газета критикувала поступування уряду і судових чинників у різних справах. Серед тих справ були випадки депортації заграничних політичних діячів крайніх переконань, в першу чергу арабських терористів, присуди проти студентських демонстрантів тощо. „Ле Монд" публічно закинув, що уряд і суд не поступали згідно з буквою і духом закону, але керувалися різними побічними мотивами. Як відомо, у випадку арабських терористів, то їх в багатьох випадках звільнено, не зважаючи на достатні докази вини, знов же студентів трактовано судовими карами, неспівмірно високими до участи в демонстраціях. Крім цього газета видвигнула, що уряд і Найвищий Суд Франції надали Судові державної безпеки, який розглядає справи, зв'язані з державною безпекою Франції, надто, високі уповноваження.

Микола Бараболяк

НАЦІОНАЛІЗМ Й ІДЕОЛОГІЇЗМ

(2)

Поруч капіталізму, демократичний соціялізм вважається політичними науками однією з чотирьох панівних у світі політичних ідеологій.

Чи націоналізм — політична ідеологія?

Все вище сказане — це радше завваги, щоб показати, що націоналізм, хоч „ізм" — не враховується до політичних ідеологій,— що це тільки визвольний рух, який промощує шлях ідеї, що кожний нарід має право жити незалежним від інших націй життям; але власної ідеології в сенсі боротьби за принципи, на яких має бути влаштоване громадсько-політичне життя, не має.

Наука не вважає націоналізм ідеологією; чому робимо це ми? Це без сумніву результат нашого слабкого ознайомлення з підставовими основами політичних наук, а по-друге, у нас ще залишки старих настанов. Признаймось: ми були у минулому захоплені одним „ізмом", який діяв перед і в час Другої світової війни з такими початковими успіхами... Нині ми відпекуємось того „ізму", який був без сумніву „ідеологією" в сенсі, який я намагався вище з'ясувати, але риторика і деякі настанови тієї ідеології у нас дальше покутують. А позбавлений тієї чужої нам риторики націоналізм — це тільки таке природне і притаманне всім народам сформульоване і сконцентроване бажання і намагання визволення з-під чужого ярма, змаг за самовизначення і самобутність. Коли так розуміти націоналізм, то це ніщо інше, як синонім національної свідомости плюс акція всіма доступними засобами за здійснення самовизначення. Націоналістом буде в тому сенсі і соціяліст і комуніст, коли він не інтернаціоналіст, наприклад, француз, який не вірить у комунізм „made in Moscov".

Націоналізм — його початки

Націоналізм старший, ніж усі модерні ідеології. Вже в старині була мова про три племена Риму та про дванадцять племен Ізраїля. Нині залюбки говориться про „національні" права африканських племен, які звичайно не знають ніякої іншої льояльности крім до свого племінного „чіфа". Концепт „нація", „національний", „націоналізм" набрав права громадянства в політиці властиво щойно у XIX столітті під впливом учення Руссо, якого вважається основоположником націоналізму. Він зідентифікував нарід як „nation". Розвиток поняття нація пов'язаний тісно з еволюцією концепту „суверенітету". Після французької революції концепт „nation" вступив як суверен на місце здетронізованого короля.

В Америці концепт „nation" мав оригінальне значення, заступив термін „state", який здетронізовано тут до рівня провінціяльної самоуправи. Америка стала „нацією", хоч, у нашому значенні, расово і племінно однородною одиницею вона ледве чи нині є.

Дещо з історії націоналізму

Початків його, як згадано вище, слід шукати у Франції. До XVIII століття Европа була космополітичною і тон тому космополітантству надавала Франція, яка завоювала була Европу культурно. Французька мова була панівною серед еліти Европи, а кордони для культурного обміну були настіж відкриті. Німецька принцеса царювала в Петербурзі; Англія, Франція, Еспанія, Швеція, Австроугорська імеприя, Прусія не різнились від себе багато, якщо йдеться про їхні внутрішні політичні інституції. Королі і еліта Европи були кровно посвоячені. Династії були пов'язані спільною культурою. Політики, дипломати і полководці нехтували своєю „національною" приналежністю і служили на тому королівському дворі, де їм дано вищу рангу, платню чи престижеву позицію. Німці були російськими генералами і дипломатами і втішалися високими позиціями біля французького престолу. Між еспанськими дипломатами були такі прізвища, як Konigegg, Wall, O'Reilly, Fitzgerald, a Sir Samuel Greig i Peter Lacey служили цариці Росії.

Революцію в таку політичну настанову вніс Руссо (1712-1778). В своєму капітальному творі „Соціяльний контракт" він бунтує француза проти космополітанства і тих принципів, в ім'я яких центральна влада здирала податки і робила француза патріотом без батьківщини. Руссо завертає до старого концепту „patrie", як цінности кожного. Тією цінністю має бути для француза національна спільнота. Коли воювати, то за національні цінноці, а не за династичні амбіції і маєтки.

До революції концепт нації заступав у Франції „тріяд" — король, дворянство і т. зв. Третій стан. Але то була фікція, бо верх мали нащадки побідоносних „франків" над автохтонами ґалійцями. Революція змела це „ми" і „вони", громадянин починає інтересуватися справами нації і брати участь у політиці. Коли в 1791 році встановлено вперше загальну бранку і француз мусів йти воювати в Єгипті чи на Московщині, то він по волі чи неволі проливав тепер кров за щось „своє" — батьківщину, націю. Французька революція започаткувалась, як боротьба за „рівність" — хоч перетворилась під Наполеоном в імперіялізм, і націоналізм народився. Універсалізмові і космополітанству прийшов кінець.

Розвиток німецького націоналізму ішов паралельно, хоч мав інші прикмети: Гердер дав початок концептові Volk-Volkageist. Volk — це для нього надприродна метафізична істота, яка продукує те, що найцінніше для нації — її мову, релігію, звичаї, мистецтво і загалом культуру в цілому. За Гердером — не одиниці творять цінності, а той „дух" нації. Він родить почуття національної спільноти. Ідеї Гердера підкріпив студентський патріотичний рух — буршеншафти. А до вершка патріотичного насилення довів німецький націоналізм філософ Фіхте у своїх „Промовах до німецької нації" (1807-1808). Всі ці заходи створили підґрунтя для пізнішого завершення здобутків націоналістів Бісмарком у 1871 р. після перемоги над найлютішим ворогом німецького націоналізму — Францією.

На підґрунті французького і німецького націоналізмів виріс націоналістичний рух народів Австро-угорської імперії („весна народів"), оттоманської імперії (папарабський націоналістичний рух), народів уярмлених Росією

(Закінчення на стор. 4)

З нагоди 70-піття трудолюбивого життя

Вельмишановного

Проф. ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

головного редактора українського дитячого журналу „Веселка",

оцим складаємо 20.00 доларів (двадцять)

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЦЬОГО ЖУРНАЛУ.

НАТАЛЯ і МИХАЙЛО КЛЕЦОРІ

Члени ТУІА...

(Продовження зі стор. 1)

вітряних сил, канадієць українського походження інж. Йосиф Романів.

Головною метою З'їзду, — розповідали далі члени Управи, — є оформити Секретаріят Товариства Українських Інженерів, як також запротестувати проти колоніяльної експлуатації природних багатств України, як рівнож проти переслідування українських інженерів і науковців, а особливо інж. Мирослава Мариновича та інж. Зіновія Антонюка, та проти русифікаційної політики в Україні. Існує певний зв'язок інженерів Америки з інженерами України, а це у формі висилки „Вістей Українських Інженерів" органу Т-ва Українських Інженерів та обмеженої матеріяльної допомоги для потребуючих.

Як сказали гості, — у пляні ділових нарад є створити якусь нову надбудову товариства українських інженерів. Цим же самим на нарадах З'їзду обговорюватимуть дві можливості: створення секретаріяту, або федерації товариства українських інженерів. Однак рішення З'їзду вимагатимуть ратифікації поодиноких інженерних товариств.

Інж. Методій Борецький сказав, що їхнім членам особливо заімпонувала гідна постава інж. Мирослава Мариновича під час його процесу і цим спонукані члени Управи висилатимуть спеціяльні карточки з відбиткою світлини інж. Мариновича — окремо до нього до концтабору, а окремо до його дружини Раїси Сергійчук.

Інж. М. Борецький також представив редакторам їхні видання — „Вісті Українських Інженерів" — тримісячник та квартальник-періодик „Бюлетень" ТУІА, як теж і статут Товариства.

Українці виступили на переслуханнях Канадського парляментарного комітету

Оттава, Канада.— В четвер, 9-го жовтня, два представники Комітетів оборони совєтських політв'язнів у Канаді (Едмонтон, Торонто і Монтреаль) виступили на переслуханнях Канадського парляментарного комітету для підготовки до Мадридської конференції. Запрошення взяти участь надійшли після того, як торонтонський і монтреальський Комітети оборони радянських політв'язнів надіслали Парляментарному комітетові меморандуми.

Меморандум торонтонського комітету пояснив історію, цілі та сучасний стан Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод і порекомендував, щоб канадська делегація в Мадриді вимагала від совєтського уряду амнестії для членів Гельсінкських груп, окремого українського представника в Мадриді, постійного органу для слідкування за виконанням угод і права на еміґрацію для ув'язнених правозахисників. меморандум монтреальського комітету накреслив теперішній стан правозахисного руху на сході Европи.

Від комітетів виступали на переслуханнях в Оттаві Тарас Закидальський і Іван Яворський. Питання ставили п'ять членів парляментарного комітету, серед яких були представники всіх партій. Вони висловлювали сумнів щодо доцільности пропонованих рекомендацій. Наставлення парляментарного комітету, яке віддзеркалює наставлення уряду, було ясне: краще, мовляв, не ставити совєтському урядові великих вимог, бо вони будуть відкинені і тільки непотрібно загострять стосунки між Заходом і СССР. Представники українських комітетів протиставили цій позиції два арґументи: 1) уряди, які підписали Гельсінкські угоди, морально зобов'язані вимагати виконання їх совєтським урядом; 2 сильні вимоги — реалістичні, бо ними можна швидше добитися змін, ніж малими вимогами. Є підстави гадати, що канадський уряд виступить поміркованo в Мадриді в обороні людських і національних прав у СССР.

У Ню Гейвені відзначили Листопадові роковини

Ню Гейвен, Конн. (М. Я.). — Стараннями місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки відбулася в Ню Гейвені в суботу 1-го листопада, Святочна Академія, присвячена 62-им роковинам проголошення незалежности Західньо-Української Народної Республіки.

Після відспівання національного гимну голова Відділу д-р Михайло Снігурович коротким словом відкрив вечір. Головну доповідь виголосив проф. Іван Телюк, заступник голови. Після того виступила Лариса Магун-Гурин, сопрано, яка при фортепіяновому акомпаньяменті проф. Юрія Цибрівського виконала пісні С. Людкевича: дві на слова О. Олеся — „Подайте вістоньку" й „Піду, втечу", та „Ой, вербо, вербо" сл. В. Пачовського.

Після перерви поручник Михайло Панкевич прочитав свій спомин із Листопадових днів. Проф. Цибрівський відіграв на фортепіяні Прелюдію ч. I В. Барвінського і Імпромпту, Ас-дур Ф. Шуберта. Слідував виступ Л. Магун, яка проспівала: „Богиня Степова" сл. Б. Мазепи, муз. І. Соневицького та „Не співайте мені цеї пісні" сл. Л. Українки, муз. Д. Січинського; згодом деклямувала Орися Марків „Ніби сниться" сл. Р. Купчинського, і знову виступила солістка Л. Магун із двома піснями „Горить моє серце" сл. Л. Українки, муз. Я. Лопатинського і „Жита" сл. О. Олеся, муз. А. Гнатишина.

Співом „Не пора" закінчено програму.

У неділю, 2-го листопада, в Українській Католицькій Церкві була відправлена Панахида за героїв, які впали за волю України, в якій взяли зорганізовану участь із прапором сумівці з місцевого Осередку та чисельне громадянство.

ПОКАЗ УКРАЇНСЬКИХ РЕҐІОНАЛЬНИХ ОДЯГІВ

Ню Йорк, Н.Й. — В суботу, 15-го листопада ц.р., о год. 4-ій по полудні тут у Пластовій домівці при 144 Друга авеню відбудеться, заходами 82-го Відділу СУА, вечір показу української реґіональної ноші і примінення вишивки до сучасного вбрання. Будуть показані народні одяги зі збірки Олександри Крупи з Гартфорду. Пояснення даватиме Зореслава Рудик.

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГОВА ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ

Замість квітів на свіжу могилу, дуже шанованого, довголітнього, відданого працівника Українського Червоного Хреста в Краю, Голови УМХС-у на еміґрації,

сл. п.

Д-ра ЯРОСЛАВА ГИНИЛЕВИЧА

складаємо 200.00 долярів на УМХС в Мюнхені.

За Управу:

Ольга Томашівська, голова — А. Давиденко, секретар

Двадцятий Відділ Організації Державного Відродження України (ОДВУ) в Рочестері, Н. Й.

зі смутком і жалем повідомляє Друзів, що в неділю, 2-го листопада 1980 року, несподівано, помер

бл. п.

СТЕПАН КРИЧУК

залишивши в смутку Дружину, Дочку, близьких й дальшу Родину та Друзів.

ПОХОРОНЕНИЙ в Рочестері, Н. Й., 4-го листопада 1980 року.

Пам'ять про нього збережемо по всі дні!

УПРАВА 20-го ВІДДІЛУ ОДВУ

Вшановуючи пам'ять нашого Дорогого Приятеля

бл. п.

Інж. АДРІЯНА ЛАПИЧАКА

з нагоди посвячення пам'ятника на Його могилі складають:

$75.00 .... на будову Церкви в Люрді
і $75.00 .... на сиротинець в Бразилії

Гюстон, Текаас — Інж. Богдан і Христина МИСЬКО

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

сл. п.

Д-ра МИХАЙЛА СТЕФАНОВА

жертвуємо на Фонд Українського Наукового Інституту в Гарварді:

дружина МАРІЯ .... $200.00 (двісті дол.)
шваґер ОСИП ГУЛЕЙ .... $100.00 (сто дол.)
сестрінок СТЕПАН ОЛІЙНИК .... $100.00 (сто дол.)

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що в неділю, 9-го листопада 1980 року, відійшов від нас, несподівано,

наш Найдорожчий СИН, БРАТ І СТРИЙКО

бл. п.

Інж. БОРИС СЕВЕРИН КРИНИЦЬКИЙ

нар. 14-го жовтня 1945 року.

В глибокому смутку:

мама — ТЕТЯНА
брат — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ХРИСТИНОЮ і донями ІВАНКОЮ і СТЕФОЮ
брат — ДАНИЛО
Родина в Америці й Україні

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 13-го листопада 1980 р. з церкви Матері Божої Неустаючої Помочі, Боффало — Лакавана, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в неділю, 9-го листопада 1980 року, упокоївся в Бозі, у Томс Рівер, Н. Дж.

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК І ДІДО

бл. п.

ГРИГОРІЙ ТУЧАПСЬКИЙ

проживши 74 роки, член 14-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

ПАНАХИДА у вівторок, 11-го листопада 1980 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Union Funeral Home — Lytwyn and Lytwyn.1600 Stuyvesant Avenue. Union. N J

ПОХОРОН — в середу, 12-го листопада 1980 року до української католицької церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., о год. 9:30 ранку на цвинтар Св. Ґертруди в Колонія, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — АНАСТАЗІЯ
і 2-ох ВНУКІВ

ХОР ім. МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

ділиться сумною вісткою з Членами Хору та Українським Громадянством, що дня 5-го листопада 1980 р. відійшов у Вічність.

сл. п. інж.

ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

член-основник, голова і почесний голова Хору, його довголітній та активний член Управи, відомий та заслужений громадський діяч.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в суботу, 8-го листопада 1980 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній Дружині, Синам, Доні та Родині Покійного складаємо вислови глибокого і щирого співчуття.

УПРАВА ХОРУ ім. МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

В глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що 20-го жовтня 1980 року, упокоївся в Бозі у Міннеаполісі, Мінн.

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

ОСИП ДМИТРИШИН

нар. в Україні, 16-го лютого 1902 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

син — БОГДАН
внуки — МАРКО і МАТВІЙ
брат — СТЕФАН

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 8-го листопада 1980 року з Волі Божої, по довгій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Вічність

наша Найдорожча ДОНЬКА, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

СТЕФАНІЯ ГАДЕВИЧ

проживши 36 років.

ПАНАХИДИ — у вівторок і середу, 11-го і 12-го листопада 1980 р. в похоронному заведенню Ковальчика при Ґренд вул. в Джерзі Сиҭі, Н. Дж.

ПОХОРОН в четвер, 13-го листопада 1980 р. з того ж похоронного заведення до церкви свв. Петра і Павла о год. 9:30 ранку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку і жалю:

мама — КАТЕРИНА
сестра — МАРІЯ
брати — ОСИП і ВАСИЛЬ
та ближча і дальша Родина в Україні

Націоналізм...

(Продовження зі стор. 2)

після революції 1917 року, ну і врешті визвольні націоналістичні рухи підколоніяльних народів Африки, не згадуючи вже такі ж рухи в Південній Америці.

Які характерні познаки усіх цих націоналістичних визвольних рухів? Все це змагання добути чи оборонити для свого народу принцип самовизначення,визволитись з-під опресії другого народу. Націоналізм — це отже по суті патріотичний рух. Щоб ужити тривіяльне порівняння: націоналізм — це змагання збудувати хату; ідеологізм — чи це буде комунізм, нацизм, демократичний соціялізм і капіталізм — це суперництво на тему, на яких принципах улаштувати хату.

Є різні стадії націоналістичних визвольних рухів:

а). стадія первинного розвитку, усвідомлювання, опрокидування усього, що „їхнє", „не наше", внутрішня консолідація сил. В Німеччині — це стадія боротьби за мову Братів Ґріммів, промови Фіхте;

б) вища стадія — це стадія активної боротьби. В Італії — це Ґарібальді і Мацціні, стадія закінчена в'їздом Віктора Емануеля до Риму в 1861 році; для Німеччини — це підписання договору в Версаї 1871 року.

„Ідеологія" націоналізму дуже проста: збирай сили — усі сили, які можеш, — зверни всю увагу на перемогу над ворогом. Толеруй кожного, хто змагається поруч тебе за те визволення, незалежно від його „ідеології", чи точніше сказавши, тактики, яку він уважає успішною для цілі визволення.

Добір тактики — це складне діло. Найбільша глупість — це уповати тільки на „збройну боротьбу". Індійці чи китайці ніколи не уповали на фронтальну боротьбу з ворогами. Ніхто не може бути певним, особливо нині, яка тактика може мати успіх в епоху нуклеарної зброї, тому треба використовувати всі можливості і дороги. На мою скромну думку, найкращою визвольною тактикою в умовах міжнародного „сьогодні" є вкластись у боротьбу за „людські і національні права".

Закінчуючи завваги: націоналізм у своєму історичному розвиткові й у дії за визволення народів — це діяння природного інстинкту народу, піднесеного до рівня морального обов'язку. Тут нічого розумувати, „ідеологізувати", тут тільки працювати над розбудженням того інстинкту. Маю серйозні сумніви стосовно насилення того інстинкту під цю пору в нашому народі і то як у материку, так і в діяспорі. Коли називаємо себе „націоналістами", тобто ставимо перед собою за ціль здійснення для нашого народу того права, якого добились уже навіть народи і племена в Африці, а якого ми не зуміли досягнути, то все наше завдання як „націоналістів" заперестати спорити про ідеї,—бо ідея одна і очевидна—самостійність,—а сконсолідувати всі сили для викресання в народі такого патріотизму,щоб ніяка сила не могла йому опертись. Як можемо ми бути первовзором того патріотизму для народу в Україні, коли вони тільки одне чують про нас, що ми сперечаємося тут за „ідеології"...

Коли ми претендуємо отже на те, що ми мислимо модерними політичними категоріями, то перестаньмо спорити про ідеології, бо обсмішуємо себе своїм політичним примітивізмом. Прийде колись час спорити про ідеології. Тепер не придаваймо нашому націоналізмові — тому звичайному, патріотичному рухові — прикмет із політичного словництва з-перед сорока років.

Час з'ясувати собі: ідеології стосуються встановлення побажаного політичного порядку у вже політично зорганізованому (в державу) суспільстві. Для недержавної нації націоналізм — це рух і боротьба за створення незалежного від нікого самостійного політичного порядку. А для здійснення цієї цілі є тільки один ефективний засіб: плекати велику любов до батьківщини — патріотизм. Розбуджувати його розумними способами. Націоналізм=патріотизм. Це — ніяка ідеологія по політичному сенсі. Повторюю: це тільки любов і жертвенність. А чи ціхує наше взаємне відношення ця найбільш підставова ознака націоналізму – любов до брата?

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ „ЛИСТОПАДОВОЇ ЗБІРКИ" НА ФОНД ДОПОМОГИ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ НАШОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ!

СПОВНІТЬ І ВИ ПОЧЕСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ВИШЛІТЬ СВІЙ ДАР ДЛЯ ІНВАЛІДІВ НА АДРЕСУ:

Social Service of Ukrainian War Veterans, 1321 West Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

Представники УНСоюзу відвідали оселю ОДУМ-у „Київ"

Після участи в Маніфестаційному Здвизі Спілки Української Молоді Америки на Оселі СУМ-А в Елленвіллі, Н.Й., 31-го серпня ц. р. представники Українського Народного Союзу — головний секретар Володимир Сохан і головний організатор Василь Оріховський, відвідали оселю Об'єднання Демократичної Української Молоді „Київ" в Аккорді, Н. Й. Голова оселі Олекса Богдан і заступник голови Григорій Омельченко тепло привітали гостей, - членів Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, та познайомили їх із працею оселі „Київ", показавши їм будинки та всі влаштування цієї відпочинкової та вишкільної оселі для молоді. Гості з особливою цікавістю оглянули канцелярію, будинки „Канів", „Полтаву" і „Батурин", таборові бараки та умивальні, дві їдальні - для молоді і гостей, каплицю, площадку для виступів, басейн, спортову площу та озеро.

Представники УНСоюзу на відвідинах Оселі Об'єднання Демократичної Української Молоді „Київ" в Аккорді, Н. Й., та господарі. Сидять (зліва): Василь Оріховський - головний організатор УНС; Олекса Богдан - голова Оселі „Київ"; Неоніля Сохан; Володимир Сохан - головний секретар УНС; Григорій Омельченко - заступник голови Оселі „Київ". Стоять (зліва): П. Колодка, Є. Гавриш - члени Товариства Прихильників Оселі „Київ", В. Кирейко - член Управи Оселі, та В. Булига - член Товариства Прихильників Оселі.

(Світлила Надя Кирейко)

Після оглядин оселі з її будинками та влаштуваннями, господарі запросили гостей на щедрий обід, який включав теж український соборний борщ. Під час гостини представники УНСоюзу дізналися ще більше про діяльність Об'єднання Демократичної Української Молоді та зокрема його оселі „Київ", на якій відбулися в цьому році табори молоді та школа бандуристів під проводом голови та інструктора Григорія Китастого і диригента та інструктора Петра Ґурського.

Прощаючись із членами Управи оселі „Київ", представники УНСоюзу подякували їм за традиційну українську гостинність, побажали їм та цілому Об'єднанню Демократичної Української Молоді дальших успіхів в його такій корисній праці для української молоді та запевнили їх про моральну і матеріяльну піддержку виховної діяльности ОДУМ-у від Українського Народного Союзу та його щоденника „Свобода" й англомовного „Українського Тижневика".

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтімор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 23 листопада 1980 р., о год. 2 по пол. в приміщенні дому „Самопомочі"
при 239 Савт Бродвей у БАЛТІМОРІ, Мд.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтімор — 148, 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У Зборах візьме участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ, *голова*
ОСТАП ЗИНЮК, *секретар* **ІВАН МАЛКО**, *касир*

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

У ЛМКЛЮБІ БУДЕ ДОПОВІДЬ — „ВІД КОПЕНГАҐЕНУ ДО НАЙРОБІ"

Ню Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу інформують, що в п'ятницю, 14-го листопада ц.р., в год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу, при 136 Друга Авеню, стараннями Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) та ЛМКлюбу в Ню Йорку, відбудеться доповідь-репортаж учасниць Світової Конференції Жіночої Декади в Копенгаґені п. з. „Від Копенгаґену до Найробі".

Доповідатимуть: д-р Наталія Пазуняк і мґр Олена Процюк. Вступне слово виголосить голова СФУЖО Лідія Бурачинська. Після доповіді — дискусія.

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ В НЮ ГЕЙВЕН

Ню Гейвен, Конн. — Заходами 108-го Відділу СУА і Української Рідної Школи тут в суботу, 29-го листопади ц.р., о год. 8:30 вечора у Варсав парк при Ансонія ровд в Ансонія, Конн., відбудуться вишивані вечерниці з цікавою програмою і товариською забавою. Зрає оркестра „Іскра", вступи: 8,50 дол. дорослі, 6 дол. студенти. Квитки можна замовляти у Галини Марків, тел. 393-2156.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОЗА ВАНЧИК (Глівньовська), членка УНС Відд. 63 у Форд Сіті, Па., померла 25 травня 1980 р. на 85-му р. життя. Нар. 1895 р. в Україні; членкою УНС стала у 1935 р. Залишила у смутку 5 синів, 6 дочок, 32 внуків, 20 правнуків і 3 сестри. Похорон відбувся 28 травня 1980 р. Рарш Вилей, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

ВИСОКПРЕОСВЯЩЕННИЙ ЯРОСЛАВ ҐАБРО, Єпископ УКЦеркви, член УНС Відд. 155 Т-ва Запорозька Січ в Перт Амбой, Н. Дж., помер 28 березня 1980 р. на 60 р. життя. Нар. 1919 р. в Чікаґо, Ілл.; членом УНС став у 1947 р. Залишив у смутку дві сестри: Маріянну Горинь і Стефанію. Похорон відбувся 1 квітня 1980 р. на катедральному цвинтарі св. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Меланія Лоренс, секр.

НИКОЛА ШУБЯК, член УНС Відд. 234 Т-ва Запорозька Січ в Елізабет, Н. Дж., помер 18-го квітня 1980 р. на 44-му р. життя. Нар. 1935 р. в селі Воля Нижна, пов Сянік, Україна; членом УНС став 1969 р. Залишив у смутку дружину Катерину зі сином і дочкою, а матір, брата і сестру у Польщі. Похорон відбувся на цвинтарі у Монтклер, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Іваник, секр.

СОФІЯ ФУТ, членка УНС Відд. 254 св. Петра і Павла в Ню Бритен, Конн., померла на 76-му р. життя. Нар. 1904 р. Членкою УНС стала у 1953 році. Залишила у смутку сестру і брата в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Ню Бритен, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Романишин, секр.

ЮЛІЯН СТЕЛЬМАЩУК, член УНС Відд. 495 Т-ва Пласт у Вінніпеґу, Канада, помер 27 квітня 1980 р. на 59-му р. життя. Нар. в Янові, Теребовля, Україна; членом УНС став 1958 р. Залишив у смутку дружину Еву і двох синів: Ярослава Богдана і Ореста Романа. Похорон відбувся 30 квітня 1980 р. на цвинтарі Усіх Святих у Вінніпеґу.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Продан, секр.

НИКОЛА БІЛАН, член УНС Відд. 167 св. о. Николая в Толідо, Огайо, помер 11-го травня 1980 р. на 88-му році життя. Нар. 1892 р. в с. Дрищів, Зах. Україна; членом УНС став у 1924 р. Залишив у смутку дружину Катерину, двох синів: Михайла і Леона та 6 внуків. Похорон відбувся 14 травня 1980 р. на цвинтарі Плезантвю в Петерсбурґ, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Вельґан, секр.

ЮРІЙ ПАНЧИК, член УНС Відд. 11 св. Михаїла в Джонстави, Па., помер 14-го червня 1980 р. на 56-му р. життя. Нар. 1924 р. в Джонстави, Па.; членом УНС став 1942 р. Залишив у смутку три сестри: Катерину, Павлину й Ірену. Похорон відбувся 17 червня 1980 р. на цвинтарі Ґрендвю, Джонстави, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Джон Сціленний, секр.

МИХАЙЛО САВЧАК, член УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, помер 16 червня 1980 р. на 90-му р. життя. Нар. 1890 р. в Сушиці Великій, Самбір, Україна; членом УНС став у 1920 р. Залишив у смутку доньку Анну, синів Івана і Володимира, 7 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 20 червня 1980 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ЙОСИФ П. ЯНКО, член УНС Відд. 120 св Миколая в Аліквіппа, Па., помер 17 червня 1980 р. на 44-му р. життя. Нар. 1936 р. в Аліквіппа, Па.; членом УНС став у 1973 р. Залишив у смутку матір Анну, батька Йосифа та сестру Елізабет. Похорон відбувся 20 червня на католицькому цвинтарі Мт. Олівет в Аліквіппа, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Анна Рефт, секр.

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ВОЛИНЕЦЬ, член УНС Відд. 221 в Чікаґо, помер 18 червня 1980 р. на 90-му р. життя. Нар. 1890 р. в Підволочиських, Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Христину, доньку Оксану Боднар з мужем Тарасом і внучку. Похорон відбувся 21 червня 1980 р. на цвинтарі св о. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Карачевський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЛИСТОПАДА 1980 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, 371 Відд., о год. 7 веч., в залі УНДому в Ірвінґтоні. Просимо чл. вирівняти залеглі вкладки. — Ю. Баранюк, фін. секр.

СУБОТА, 15-го ЛИСТОПАДА 1980 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя, 270 Відд. о год. 7 веч. в УНДомі. На порядку звіти фінансові, організаційні; збирання чл. вкладок та інші важливі справи. Проситься членів прибути, заплатити чл. вкладки, або переслати поштою на адресу фін. секр. — С. Островський, 29 Лексінґтон Аве., Джерзі Сіті, Н. Дж. 07304. Тел. 432-2983

НЕДІЛЯ, 16-го ЛИСТОПАДА 1980 р.

Рочестер, Н. Й. —Сестрицтво Пресвятої Богородиці, 36-ий Відд. УНС відбуде свої місячні збори о год. 1:30 по пол. в кафетерії Школи св. Йосафата при 940 Рідж Ровд Іст у Рочестері. Проситься всіх членок взяти участь у зборах та вирівняти належні вкладки. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів

— — —

Рочестер, Н. Й. — Місячні збори Б-ва св. Йосафата Відд. 217 о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Йосафата з таким порядком: відкриття, відчитання протоколу, звіти касовий і хворих, союзові справи та збирання членських вкладок. — К. Шевчук, гол., С. Приймак, фін. секр., Д. Пристай, рек. секр., Т. Кубарич, фін. секр.